

POSUDEK

vedoucího diplomové práce

Jméno a příjmení studenta/studentky: Tadeáš Kleisner

Název práce: Ochrana životního prostředí v judikatuře Mezinárodního soudního dvora

Titul, jméno a příjmení vedoucího práce: Mgr. Jaroslav Větrovský, Ph.D.

Pracoviště vedoucího práce: ZČU, Právnická fakulta, Katedra mezinárodního práva

Otázka ochrany životního prostředí má v mezinárodním právu již své tradiční místo. Impulsem k jeho progresivnímu rozvoji byla bezpochyby Konference OSN o životním prostředí konaná ve Stockholmu v roce 1972, včetně Deklarace, která zde byla přijata. Přibližně ve stejné době začíná téma životního prostředí pronikat i do judikatury Mezinárodního soudního dvora (MSD). Nejprve spíše okrajově (skrže téma jaderných pokusů a zbrojení), posléze však jako klíčový aspekt jednotlivých případů. Určitou kulminací tohoto procesu představuje rozsudek ve věci *Pulp Mills* z roku 2010. Právě tato judikatura MSD a její rozbor se měly stát – a také staly – hlavní náplní předložené diplomové práce (DP).

Z titulu vedoucího práce považuji za nutné uvést dvě okolnosti týkající se vzniku práce a spolupráce s diplomantem. Za první je třeba říci, že diplomant přistoupil ke zpracování DP velmi poctivě. Na formulaci otázek, kterými se zabýval, a načítání primárních i sekundárních pramenů systematicky pracoval od počátku tohoto akademického roku. Výsledky svého bádání průběžně prezentoval a konzultoval v rámci volitelného předmětu ‚Diplomový seminář‘. Oceňuji také jeho samostatnost a iniciativu při volbě struktury DP a jejího konkrétního zaměření na problematiku tzv. *environmental impact assessment* (EIA).

Za druhé, ačkoliv je třeba ocenit, že diplomant mi práci předložil v dostatečném předstihu tak, abych ji stihl přečíst a okomentovat, mám dojem, že žádný z mých komentářů nebyl v konečném znění práce zohledněn. To samozřejmě nejen poněkud neguje moji roli vedoucího práce, ale zejména vede k tomu, že v DP práci zůstalo množství chyb, které snižují její kvalitu. Na některé z nich poukáži níže.

Začnu však tím, že zdůrazním kladné aspekty práce. Především je třeba ocenit, že DP jako celek není bezduchým popisem určité problematiky, bez jakéhokoliv zaměření, jak tomu často bývá. Student si zvolil základní výzkumnou otázku, jež určila strukturu celé DP. Obecně koncipované téma ‚Ochrana životního prostředí v judikatuře MSD‘ tím získalo konkrétní hledisko. Toto hledisko bylo jasně vymezeno v úvodu DP společně s prostředky, které jsou vhodné k řešení stanovené otázky. Způsob, jakým diplomant koncipuje svůj úvod, je sice někdy poněkud kostrbatý, to však neuměňuje význam, který volba hlediska má pro DP.

Za velmi zdařilou považuji také druhou kapitolu, v níž se diplomant věnuje rozboru základních principů, jichž se jeho práce týká. Jde zejména o zásadu prevence (*prevention principle*) a zásadu předběžné opatrnosti (*precautionary principle*). Ty současně představují základní principy mezinárodního práva životního prostředí.

V dalších částech se však DP práce stává poněkud těžkopádnou. Její podstatnou část tvoří parafráze rozsudků/posudků MSD, individuálních stanovisek jednotlivých soudců a soudkyň či argumentů, které předložily strany sporu. Zde jakoby diplomant zvolené hledisko částečně

opustil a uvádí množství informací, které s jeho výzkumnou otázkou – zda MSD potvrdil zásadu předběžné opatrnosti jako obyčejovou normu MP – nijak nesouvisí. Mnohé odstavce DP se navíc opakují co do svého podstatného obsahu. To platí zejména o kapitole 3.1. Za nepřilíš šťastný považuji také chronologický postup, který diplomant zvolil při rozboru jednotlivých případů. Bylo by lepší řídit se obsahovou stránkou jednotlivých argumentů a tímto způsobem použité prameny systematizovat. I v tom obvykle tkví přínos odborného textu.

Nevhodným způsobem je také koncipován závěr DP. Ten by měl představovat shrnutí toho nejpodstatnějšího, k čemu diplomant při svém bádání dospěl, případně zde mohou být nastíněny důsledky, které z přijatých závěrů vyplývají. Nemělo by však jít o popis postupu, na jehož základě diplomant k závěrům dospěl, ve smyslu co jsem dělal v první kapitole, co ve druhé atd. I na to jsem diplomanta upozorňoval před odevzdáním DP.

A konečně, kvalitu práce snižuje až nezvykle velké množství gramatických chyb. Nejčastěji se jedná o použití interpunkčních znamének (např. použití čárky společně se spojkou „a“, kde to není možné, a naopak nepoužití tam, kde je to nutné) či použití velkých a malých písmen na začátku citace. V textu se však často objevují i překlepy, vynechaná slova a další nedostatky.

S ohledem na výše uvedené klady i nedostatky se domnívám, že předloženou diplomovou práci nelze hodnotit lépe než stupněm **velmi dobře**.

V Praze dne 3.5.2022

Mgr. Jaroslav Větrovský, Ph.D.